

CHÚA NHẬT 18 THƯỜNG NIÊN B LƯƠNG THỰC CHÚA BAN CHO CON NGƯỜI

+++

A. DẪN NHẬP

Thiên Chúa hằng quan tâm săn sóc con người. Phép lạ hoá bánh ra nhiều của tuần trước đã chứng minh điều đó. Còn hơn thế nữa, trong bài đọc 1 hôm nay, sách Xuất hành còn nhắc lại việc Thiên Chúa ban manna từ trời rơi xuống nuôi dân Do thái suốt quãng đường đi về Đất hứa. Trong bài Tin mừng, Đức Giêsu cho dân Do thái biết manna mà Thiên Chúa ban cho cha ông họ trong sa mạc chưa phải là bánh thật mà chỉ là biểu tượng cho thứ bánh mà Thiên Chúa sẽ ban cho loài người. Bánh thật ấy là bánh hằng sống. Đức Giêsu đã khẳng định rằng bánh ấy chính là Ngài, khi Ngài nói với họ: "*Chính Ta là bánh ban sự sống. Ai đến với Ta sẽ không hề đói. Ai tin vào Ta, sẽ không hề khát bao giờ*" (Ga 6,35).

Con người có nhiều khát vọng cần được thỏa mãn, mà khát vọng đầu tiên là thỏa mãn cơn đói khát của thể xác. Ngoài ra, còn những khát vọng khác của tinh thần như nhu cầu được hiểu biết, được bảo vệ, được quan tâm, được thông cảm... Nhưng nhu cầu căn bản và sâu xa nhất là tình yêu. Thánh Gioan nói: "*Thiên Chúa là Tình yêu*" (1Ga 4,16). Thiên Chúa là nguồn tình yêu, mọi tình yêu phải phát xuất từ Ngài, chỉ có Ngài mới thỏa mãn được nhu cầu ấy. Ai được yêu là được sống trong hạnh phúc, mà hạnh phúc thật và trường cửu chỉ có ở trong Thiên Chúa.

Ai muốn được trường sinh và hưởng hạnh phúc thật thì phải dùng lương thực trường sinh, mà lương thực trường sinh chính là Đức Giêsu như Ngài nói: "*Ta là bánh ban sự sống*" (Ga 6,35). Ta hãy tìm lương thực trường sinh ấy trong Lời Chúa và Thánh Thể. Đây là lương thực thần linh nuôi sống con người trong cuộc hành trình đi về quê trời.

B. TÌM HIỂU LỜI CHÚA.

+ **Bài đọc 1** : Xh 16,2-4.12-15.

Đây là trình thuật được viết sau cuộc lưu đầy nói lên những thử thách mà dân Chúa phải chịu đựng trong sa mạc. Dưới sự hướng dẫn của Maisen và Aaron, dân Do thái đã từ giã Ai cập về Đất hứa. Họ phải vượt qua sa mạc khô cằn của núi Sinai. Sa mạc cũng là nơi thử thách, mà một trong những thử thách lớn nhất đối với họ là đói, không có thức ăn.

Họ đã kêu trách ông Maisen vì đã đem họ vào sa mạc này để bị chết đói. Họ muốn trở lại Ai cập. Nhưng Thiên Chúa đã can thiệp, Ngài cho manna từ trời rơi xuống để làm bánh và cho chim cút sà xuống để làm thức ăn trong suốt 40 năm trời trong sa mạc. Khi dân được hưởng hoa mầu nơi Đất hứa thì manna chấm dứt.

Qua phép lạ manna này, người Do thái đã biết nhìn nhận trong những hiện tượng tự nhiên sự biểu lộ lòng ân cần săn sóc của Thiên Chúa đối với họ và lương thực họ dùng hằng ngày là do Chúa ban.

+ **Bài đọc 2** : Ep 4,17-24.

Thánh Phaolô khuyên nhủ các tín hữu Êphêsô hãy từ bỏ "*con người cũ*" mà mặc lấy "*con người mới*". Giáo huấn của Ngài dựa trên phép Thánh Tẩy, vì khi chịu phép

rửa tội là chúng ta đã chết cho tội lỗi, giết bỏ con người cũ mà mặc lấy con người mới theo tinh thần Đức Kitô.

Ngài khuyên các tín hữu một khi đã theo Đức Kitô thì phải từ bỏ nếp sống cũ và tinh thần cũ như hồi còn là dân ngoại. Thay vào đó, hãy mặc lấy con người mới theo tinh thần mới và cách sống như Đức Kitô :*"Anh em phải để Thần Khí đổi mới tâm trí anh em, và phải mặc lấy con người mới, là con người đã được sáng tạo theo hình ảnh Thiên Chúa, để thực sự sống công chính và thánh thiện"*(Ep 4,24).

+ Bài Tin mừng : Ga 6,24-33.

Sau phép lạ hoá bánh ra nhiều, dân chúng rất hồ hởi và hy vọng. Hôm sau, họ đến với Đức Giêsu rất đông, hy vọng kiếm được của ăn ít ra cũng dồi dào như manna, xưa đã nuôi sống cha ông họ trong sa mạc suốt thời gian đi về Đất hứa.

Nhưng Đức Giêsu muốn hướng họ lên cao hơn một bước, Ngài mời họ trước hết hãy tìm kiếm lương thực không hư nát, là thứ tồn tại cho đến cuộc sống vĩnh hằng :*"Hãy ra công làm việc không phải vì lương thực mau hư nát, nhưng để có lương thực đem lại phúc trường sinh"*(Ga 6,26).

Họ tưởng lương thực mà Đức Giêsu nói đây là manna ngày xưa cha ông họ đã ăn trong sa mạc. Nhưng Đức Giêsu bác bỏ quan niệm của họ và nói rõ ràng hơn:*"Chính Ta là bánh trường sinh. Ai đến với Ta không hề phải đói. Ai tin vào Ta chẳng khát bao giờ"*(Ga 6,35).

C. THỰC HÀNH LỜI CHÚA.

Hãy tìm lương thực trường sinh

I. ĐI TÌM LƯƠNG THỰC CHO CUỘC SỐNG.

1. Điều Đức Giêsu muốn dạy ta.

Sau phép lạ bánh hóa nhiều, Đức Giêsu và các Tông đồ bỏ đảo Zénézareth trở về Capharnaum, nhưng Đức Giêsu không đi cùng thuyền với các Tông đồ vì Ngài còn lên núi cầu nguyện một mình (Ga 6,15). Dân chúng thấy rõ Đức Giêsu không đi trên thuyền đó, nên họ đổ xô đi tìm Ngài. Khi về tới Capharnaum gặp Chúa, họ hết sức ngạc nhiên vì gặp Ngài ở đó rồi:*"Lạy Thầy, Thầy đến đây bao giờ" ?* Một câu hỏi đơn sơ, tỏ lòng tha thiết với Chúa và muốn biết Ngài đến đây bằng cách nào.

Đức Giêsu không trả lời câu hỏi ấy, mà nhân cơ hội này Ngài giảng cho họ một bài về Bánh hằng sống. Bài này cốt nâng cao tư tưởng thánh giá lên bên trên những lo lắng vật chất. Đức Giêsu biết rõ, dân chúng chỉ đến với Ngài sau khi được ăn bánh no nê. Và phép lạ làm cho bánh hoá nhiều làm cho người ta nghĩ rằng : đã đến thời lập lại nước Israel, đời sống sẽ phú túc. Bài này có ý cải chính ý tưởng đó.

Điều Đức Giêsu muốn là đưa họ đi xa, đưa họ lên cao hơn những điều họ thấy trước mắt : Việc Thiên Chúa muốn cho các ông làm, là tin vào Đấng Ngài sai đến, tức tin vào Ngài là Đấng vừa làm phép lạ hoá bánh ra nhiều cho hàng ngàn người ăn. Nhưng như thế vẫn chưa hết, vì Đức Giêsu còn muốn làm cho người Do thái nhận ra rằng Ngài không chỉ có thể làm cho bánh hoá nhiều để duy trì sự sống vật chất của con người, mà Ngài còn có thể ban chính sự sống cho con người, không chỉ là sự sống thể xác do cơm bánh lương thực tạo nên, mà còn sự sống thần linh, sự sống vĩnh cửu

mà chỉ một mình Thiên Chúa mới ban được cho con người :*"Chính Ta là Bánh trường sinh, ai đến với Ta, không hề phải đói. Ai tin vào Ta, chẳng hề khát bao giờ"*(Ga 6,35)

Đức Giêsu là bánh trường sinh. Bánh trường sinh ban sự sống trường sinh. Những ai ăn bánh trường sinh thì không còn phải đói khát bao giờ nữa vì được no thỏa tâm hồn. Nhưng sự sống trường sinh là gì ? – Sự sống trường sinh là nhận biết Đức Giêsu là Đấng đến từ Thiên Chúa, là sự sống của Thiên Chúa và là Đấng ban sự sống của Thiên Chúa cho những ai muốn đón nhận. Sự sống trường sinh là sự sống của "con người mới" tức con người được tạo dựng theo hình ảnh Thiên Chúa, được dạy dỗ theo tinh thần của Đức Kitô. Cụ thể đó là con người thực sự sống công chính và thánh thiện (bài đọc 2).

2. Sự đói khát triền miên của con người.

Đức Giêsu nói với họ:*"Thật, tôi bảo thật các ông, các ông đi tìm tôi không phải vì các ông đã thấy dấu lạ, nhưng vì các ông đã được ăn bánh no nê"*(Ga 6,26). Đức Giêsu nói chuyện với những người nông dân vùng Galilê đang vất vả để kiếm sống. Họ biết đói khổ là thế nào khi họ miệt mài làm việc để mùa thu hoạch có kết quả tốt. Đức Giêsu dựa vào một nhu cầu vật chất của thính giả làm khởi điểm, đó là những biểu tượng thông thường : đói, khát, bánh, nước...

Chúng ta có thể đặt ra câu hỏi : nếu một người giàu có đầy đủ : gia đình, nghề nghiệp, lợi tức, chức quyền, danh vọng... nhưng họ vẫn thấy còn thiếu cái gì nữa chẳng ? Nếu chúng ta trả lời rằng "CÓ" thì các bài đọc Kinh thánh hôm nay là một sứ điệp quan trọng cho chúng ta. Chúng nhắc cho chúng ta một điều chúng ta thường hay bỏ quên, đó là : Trên thế giới này có hai loại đói : trước hết là đói khát thể lý mà chỉ đồ ăn thức uống mới có thể thỏa mãn được. Thứ đến là đói khát thiêng liêng mà không thực phẩm nào trên trần gian này có thể thỏa mãn được. Nói cách khác, dầu chúng ta có giàu có hoặc thành công đến đâu đi nữa, chúng ta vẫn cảm thấy nơi thâm sâu lòng mình một cơn đói khát khó có thể bày tỏ được.

Đối với con người nếu chỉ nhằm thoả mãn những nhu cầu về thể xác thì càng cảm thấy thiếu thốn vì nhu cầu để ra nhu cầu, nhu cầu này nối tiếp nhu cầu kia làm cho người ta luôn tìm kiếm mà không bao giờ được thỏa mãn.

Truyện : Hoàng đế Tần thủy Hoàng.

Tần thủy Hoàng của nước Tần đã sống trước Chúa Giáng sinh 200 năm. Ông tự phong là "Nhất Thế", nghĩa là vô địch nhất thế gian này, về đức độ hơn cả Tam Hoàng, có công hơn cả Ngũ Đế là những vị vua có công lập quốc, kiến quốc nhất của Trung hoa. Tần thủy Hoàng còn muốn trường sinh trẻ mãi, nên đi tìm đủ mọi danh y, pháp thuật, bói toán, chỉ dẫn cho uống thuốc, tập luyện và sai quần thần đi khắp nơi tìm thuốc trường sinh, với bất cứ giá nào, dù phải vượt biển Đông hẻo huyên cũng phải đi tìm, dù phải khổ luyện đến chết, vẫn nhắm mắt theo. Đồng thời, ông lại lo xây nhà mồ như cung điện nguy nga, rộng lớn chín dặm vuông vức, lấy châu ngọc làm tinh tú, lấy thủy tinh làm sông Ngân hà, lấy vàng bạc xây tường và chôn sống hàng trăm cung nữ vây quanh nhà mồ của ông... Quả thực, Thủy Hoàng chỉ làm vua hơn chục năm và sống hơn năm mươi tuổi (Vũ khắc Nghiêm, Xây nhà trên đá, năm B, tr 155).

3. Thỏa mãn sự đói khát của con người.

Dân chúng hỏi Đức Giêsu rằng:*"Chúng tôi phải làm gì để gọi là làm việc của Thiên Chúa"* ? Đức Giêsu đáp lại:*"Đây là công việc của Thiên Chúa là các người hãy*

tin vào Đấng Người sai đến". Ở đây bắt đầu một mặc khải lạ lùng. Lương thực cốt yếu mà con người đói khát, đó chính là Đức Giêsu ! Một quyết định có vẻ táo bạo và điên rồ, nhưng đã được kiểm chứng hàng triệu lần từ 2000 năm qua. "Anh em hãy tin". Đó là công trình của Thiên Chúa nơi chúng ta. Tin, có đức tin, đó là làm việc với Thiên Chúa, là cộng tác với Thiên Chúa, Đấng muốn ban cho chúng ta sự sống vĩnh cửu của Ngài.

Đức Giêsu vừa đưa ra một tuyên bố quan trọng. Ngài bảo rằng công việc đích thực của Thiên Chúa là tin Ngài. Người Do thái nói : Hay lắm, quả thật đây là lời tuyên xưng mình là Đấng Messia, vậy ông hãy chứng minh đi...

Bấy giờ họ vẫn còn nghĩ đến việc Chúa hóa bánh cho đám đông ăn, nên điều không tránh được là họ liên tưởng ngay đến manna trong sa mạc. Họ kết hợp hai việc đó thật dễ dàng. Manna vẫn được xem như bánh của Thiên Chúa (Tv 77,24; Xh 16,15). Trong Do thái giáo, có một niềm tin mạnh mẽ rằng : khi Đấng Messia đến, Ngài sẽ lại ban manna. Việc ban manna được cho là việc tối quan trọng trong cuộc sống của Maisen, mà Đấng Messia thì còn phải hơn thế nữa. Vị cứu tinh đầu tiên thế nào thì vị cuối cùng cũng phải như thế. Vị cứu tinh đầu tiên đã khiến manna từ trời rơi xuống thế nào, thì vị cứu tinh thứ hai cũng phải khiến được manna từ trời rơi xuống thế ấy.

Như vậy, dân Do thái đang thách thức Đức Giêsu hãy khiến bánh từ trời xuống để hậu thuẫn cho lời tuyên bố của Ngài. Họ không chịu xem số bánh cho 5000 người vừa được ăn là bánh từ Thiên Chúa đến. Ban đầu nó vốn là bánh của trần gian. Theo họ, manna phải khác hẳn, và đó là thách thức cho Đức Giêsu.

Câu trả lời của Đức Giêsu gồm hai phương diện. Trước hết, Ngài nhắc họ rằng, không phải Maisen đã cho họ ăn manna, mà là Thiên Chúa. Thứ hai, Ngài bảo họ : manna không phải là bánh thật của Thiên Chúa, mà chỉ là biểu tượng cho bánh của Thiên Chúa. Bánh của Thiên Chúa là Đấng từ trời xuống và ban cho loài người không chỉ sự no đủ về phương diện thể xác nhưng là sự sống. Đức Giêsu tuyên bố rằng sự thỏa mãn duy nhất là ở trong Ngài.

II. ĐI TÌM LƯƠNG THỰC TRƯỜNG SINH.

1. Phải hướng tâm hồn lên.

Trong bài Tin mừng hôm nay, Đức Giêsu cũng đưa ra một lời chê bai những người tìm đến với Ngài khi Ngài nói: "*Các ông tìm tôi không phải vì các ông đã thấy dấu lạ, nhưng vì các ông đã được ăn bánh no nê*". Đức Giêsu biết rõ tâm tư của họ, họ đến với Ngài chỉ vì muốn được ăn bánh no nê như đã được ăn hôm trước. Dĩ nhiên, việc ăn uống nuôi thể xác là một điều cần thiết, ai lại không phải ăn ? Nhưng Đức Giêsu muốn nói với họ là ngoài sự đói khát vật chất và thể lý còn có sự đói khát thuộc tinh thần và tâm linh nữa. Và Chúa đã đưa ra cho họ một lời khuyên: "*Các ông hãy ra công làm việc, không phải vì lương thực mau hư nát, nhưng để có lương thực thường tồn đem lại phúc trường sinh*".

Truyện : Napoléon có đôi mắt sáng.

Một hôm, Napoléon, vị hoàng đế có một đôi mắt rất sáng, nói chuyện với một người bạn của ông, người này thì lại có một đôi mắt rất kém. Hai người nói chuyện với nhau về sự đời, bên cạnh một cửa sổ. Bất chợt, Napoléon chỉ tay lên trời, một bầu trời đầy sao, đang phát ra những ánh sáng lập lòe, và hỏi người bạn :

- Anh có thấy những ngôi sao ở trên trời kia không ?

Người bạn trả lời :

- Không, mắt tôi kém lắm rồi, tôi không thấy gì cả.

Napoléon nói :

- Đó là sự khác biệt giữa anh và tôi.

Rồi Napoléon nói tiếp :

- Những người nhìn màu trời đen mà không thấy gì thì mới sống được nửa cuộc đời mà thôi. Muốn sống trọn cả cuộc đời, thì phải thấy được những ngôi sao giữa bầu trời đen.

Lời nhận xét trên đây của Napoléon là một lời gián tiếp chê bai người bạn của ông có đôi mắt kém (Phạm văn Phượng).

Trong bài Tin mừng hôm nay, Đức Giêsu cũng gián tiếp chê bai những người đến với Ngài không phải vì đã chứng kiến các dấu lạ mà chỉ muốn được ăn no nê. Họ chỉ biết thỏa mãn những gì thuộc thể xác, còn những gì cao hơn họ không để ý tới. Như vậy, theo như Napoléon, họ mới sống được nửa cuộc đời mà thôi.

2. Những khát vọng của con người.

Con người sống trên trần gian này có rất nhiều khát vọng cần được thỏa mãn. Khát vọng đầu tiên là được thỏa mãn cơn đói khát thể xác. Cái ăn cái uống là những nhu cầu vật chất khẩn thiết làm cho thể xác được bảo toàn và tăng trưởng. Người Tây phương có một câu ngạn ngữ nói về nhu cầu đó : "*Manducare priusquam philosophare*" : ăn đã rồi muốn nói gì thì nói. Người Việt nam chúng ta cũng có tư tưởng ấy được gói ghém trong câu tục ngữ : "*Dĩ thực vi tiên*" : cái ăn phải đứng đầu.

Ngoài những nhu cầu vật chất, người ta còn có những khát vọng tinh thần cần được thỏa mãn : nhu cầu hiểu biết, cần được tôn trọng, cần được quan tâm, cần được thông cảm.... Tuy nhiên, con người còn có một khát vọng căn bản và sâu xa nhất , đó là khát vọng tình yêu. Đó là khát vọng sống đời đời.

Nói cách khác, đó là khát khao Thiên Chúa. Cảm nghiệm được khát khao này không phải là một bất hạnh mà là sự chúc lành. Thánh Gioan nói: "*Thiên Chúa là tình yêu*". Chính Chúa là hạnh phúc, ai được yêu mến là sống trong hạnh phúc. Nhiều người muốn được hạnh phúc mà không biết cách tìm, họ tìm hạnh phúc ở nơi tạo vật mà bỏ quên Thiên Chúa là nguồn hạnh phúc, cho nên họ đã thất bại. Thay vì tiến tới hạnh phúc, họ chỉ đạt tới những bất hạnh vì họ đã đi trệch đường.

Truyện : Kinh nghiệm của một người.

Tại Pháp, có một thương gia rất giàu, phương châm sống của đời ông là làm tiền, ăn nhậu và chơi bời. Nhưng chẳng bao lâu ông bị bệnh trầm trọng : thần kinh chỉ huy thanh quản bị tê liệt, làm ông bị câm. Trên giường bệnh, ông luôn thở dài chán nản. Cuối cùng, trước khi chết, ông ghi một hàng chữ và truyền khắc nó trên bia mộ của ông: "*Đây là người đại dột, đã sống mà không biết sống. Hỡi những người đang sống, chớ gì sự vô phúc của kẻ khác mở mắt các ông*".

3. Khát vọng được lập đây.

Đức Giêsu nói : "*Bánh Thiên Chúa ban là bánh từ trời xuống, bánh đem lại sự sống cho thế gian*". Đức Giêsu khẳng định mình là bánh từ trời xuống để ban sự sống cho thế gian : "*Ta là bánh hằng sống*". Linh hồn chúng ta phải có của ăn mới sống được, mà của ăn ấy chính là Đức Kitô : "*Chính Ta là bánh ban sự sống ai đến với Ta sẽ không hề đói. Ai tin vào Ta sẽ không hề khát bao giờ*".

Chúng ta đã được tạo dựng cho Thiên Chúa. Dù muốn dù không, cơn đói của chúng ta chính là đói Thiên Chúa. Tiên tri **Isaia** đã nói: *"Tại sao phí tiền vào những của không làm no bụng"*. Thánh **Augustinô** đã thú nhận rằng: *"Lạy Chúa, tâm hồn con không nghỉ yên khi nó chưa được an nghỉ trong Chúa"*. Vâng, tâm hồn chúng ta rất rộng lớn đến nỗi không gì có thể lấp đầy được, ngoài một mình Thiên Chúa mà chúng ta được dựng nên vì Ngài.

Vậy sứ điệp trong các bài Kinh thánh hôm nay gửi đến cho chúng ta như sau :Tận tâm tâm mỗi người chúng ta đều ẩn chứa một cơn đói khát sâu xa mà chỉ một mình Đức Giêsu mới có thể thoả mãn. Sứ điệp này đã mang lại ý nghĩa mới cho hàng triệu người và nó cũng mang lại cho cuộc sống chúng ta một ý nghĩa mới miễn là chúng ta chấp nhận nó.

4. Hãy sống bằng bánh trường sinh.

Khi người Do thái nói với Chúa: *"Thưa Ngài, xin cho chúng tôi được ăn mãi thứ bánh ấy"*. Đức Giêsu bảo họ: *"Chính Ta là Bánh trường sinh"* Bánh trường sinh mà Đức Giêsu ban cho chúng ta, chính là Lời Chúa và Thánh Thể.

* **Lời Chúa** : Chúng ta thấy quan niệm cho rằng Lời Chúa, giới răn Chúa là thức ăn thiêng liêng bồi dưỡng cho con người, cao quý hơn thức ăn thông thường đã có trong Cựu ước. Ví dụ tiên tri **Amos** đã nói: *"Sắp tới những ngày, Ta sẽ cho nạn đói đến trong xứ, không phải đói bánh, không phải khát nước, mà là đói khát nghe Lời Chúa"*(Am 8,11).

Tiên tri **Giêrêmia** cũng khát Lời Chúa : *"Khi nghe Lời của Ngài, tôi đã ăn ngấu nghiến. Lời Chúa là sự vui sướng hạnh phúc cho lòng tôi"*(Gr 15,16).

* **Thánh Thể** : Trong bài Tin mừng hôm nay, Đức Giêsu nói rõ : *"Ta bảo thật các ngươi, nếu các ngươi không ăn thịt Con Người và uống máu Ngài, các ngươi sẽ không có sự sống trong các ngươi. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết"*.

Chúa khêu gợi sự tò mò và chú ý của dân chúng để họ nghĩ đến một của ăn bí nhiệm mà Con Người sẽ ban cho họ... một thứ manna đích thực "từ trời xuống và ban sự sống cho thế gian". Nhưng họ không hiểu hay không muốn hiểu. Ngài kết luận : *"Chính ta là bánh ban sự sống, ai đến với Ta sẽ không hề đói. ai tin vào Ta sẽ không hề khát bao giờ"*. Chúa đến để nuôi sống linh hồn chúng ta.

Lm Giuse Đình lập Liễm
Giáo xứ Kim phát
Đà Lạt